

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Sžo/11/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1010201340                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 11.02.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ivan Rumanu              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:1010201340.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: Mgr. P. I., bytom S., X., zastúpený: KURÁŇ & MARKOVÁ, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Kresánkova 8, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MV-KVSU-61-4/2010 zo dňa 26. apríla 2010, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 240/2010-52 zo dňa 18. septembra 2012, jednomyseľne

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 240/2010-52 zo dňa 18. septembra 2012 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.  
Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného č. MV-KVSU-61-4/2010 zo dňa 26.04.2010 a prvostupňového orgánu, vedúceho služobného úradu č. OÚ-66-315/1-SVS-2006 zo dňa 20.12.2006 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že rozhodnutiu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru vecne predchádza rozhodnutie o zaradení žalobcu do činnnej služby a toto rozhodnutie má nesporne vplyv na rozhodnutie o prejednávanej žalobe. Žalobca síce bol právoplatne postavený mimo činnú štátnu službu, ale žiadne právoplatné rozhodnutie o jeho opätovnom zaradení do činnnej štátnej služby nie je. Žalovaný teda bude musieť najprv začať konať vo veci opätovného zaradenia žalobcu do činnnej štátnej služby v zmysle ust. § 27 a 35 ods. 1 a 2 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 312/2001 Z.z.“) a až po opätovnom zaradení žalobcu do činnnej štátnej služby bude môcť začať konanie vo veci skončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru v stálej štátnej službe.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne. V dôvodoch odvolania namietal, že odvolanie z funkcie

predstaveného, ako aj skončenie štátnozamestnaneckého pomeru bolo vykonané na základe organizačnej zmeny a nijako nesúviselo s trestným stíhaním proti nemu vedeným. Nariadením ministra vnútra SR č. 67 z 29.12.2006 o organizačných zmenách na Ministerstve vnútra SR a o zmene a doplnení nariadenia Ministerstva vnútra SR (ďalej aj MV SR) č. 27/2004 o organizačnom poriadku MV SR v znení neskorších predpisov bol dňom 31.12.2006 zrušený odbor štátneho občianstva a odbor matrik. Na základe vykonanej zmeny organizačnej štruktúry služobného úradu bol zrušený útvar, ktorý ako predstavený riadil. Preto bol rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. OÚ-66-315/1-SVS-2006 zo dňa 20.12.2006 podľa § 31 ods. 1 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. odvolaný z funkcie riaditeľa odboru štátneho občianstva a matrik a podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z. s ním skončený štátnozamestnanecký pomer.

Ďalej namietal, že konštatovanie žalobcu, že sa správne orgány vôbec nezaoberali možnosťou ponúknuť mu inú pracovnú pozíciu nie je pravdivé a najmä nie je v súlade s § 40 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 31 zákona č. 312/2001 Z.z., keďže uvedenú povinnosť zákon služobnému úradu neukladá. Naopak, podľa citovaných ustanovení zákona č. 312/2001 Z.z., ak služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a tú istú funkciu, je jeho povinnosťou v prípade odvolania predstaveného skončiť štátnozamestnanecký pomer. Z uvedeného ustanovenia zákona č. 312/2001 Z.z. teda nevyplýva pre služobný úrad povinnosť ponúknuť mu inú pracovnú pozíciu. Ponúknutie alebo neponúknutie iných pracovných pozícií ako voľného štátnozamestnaneckého miesta toho istého odboru štátnej služby a tej istej funkcie nie je právne relevantným dôvodom, ktorý by zakladal nesprávny postup žalovaného pri vydaní rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu. Žalovaný v konaní poukazoval na zoznam voľných štátnozamestnaneckých miest a miest vo verejnom záujme v služobnom úrade, ktorý bol predložený žalobcovi dňa 14.12.2006 a z ktorého jednoznačne vyplýva, že služobný úrad v čase skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a tú istú funkciu nemal. Z toho dôvodu postup žalovaného pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu bol plne v súlade s platnou právnou úpravou zákona č. 312/2001 Z.z.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo verejné vyhlásenie rozsudku oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (§ 156 ods. 3 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 240/2010-52 zo dňa 18.09.2012 zmenil a žalobu zamietol.

Najvyšší súd zistil, že krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie vychádzajúc zo zásadného právneho názoru, že rozhodnutiu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru u tých štátnych zamestnancov, ktorí sú postavení mimo činnnej služby musí predchádzať ich opätovné zaradenie do činnnej služby. Senát najvyššieho súdu konštatuje, že ide o zásadný právny názor krajského súdu na aplikáciu právnych predpisov pri skončení služobného pomeru, ktorý môže mať dopad i na iné druhovo rovnaké spory. Najvyšší súd ho preto preskúmal v kontexte systému dotknutých ustanovení.

V čase skončenia štátnozamestnaneckého pomeru bol žalobca zaradený mimo činnnej štátnej služby rozhodnutím č. OÚ-27-450/1-SVS-2004 zo dňa 20.12.2004 z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu na základe uznesenia Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odbor boja proti korupcii Bratislava č. ČVS:PPZ-59/BPK-B-2004 zo dňa 24.11.2004, ktorým bol stíhaný ako obvinený pre pokračujúci trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa.

Dôvodom skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu bolo, že sa zmenou organizačnej štruktúry služobného úradu zrušil útvar, ktorý riadil a žalobca nebol zaradený na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu preto, že služobný úrad takéto miesto nemal.

Zákon č. 312/2001 Z.z. v § 1 ods. 1 ustanovuje, že predmetom tohto zákona je upraviť právne vzťahy pri vykonávaní štátnej služby. Obsahom vykonávania štátnej služby sú práva a povinnosti štátu a štátneho zamestnanca vyplývajúce z vykonávania štátnej služby alebo súvisiace s vykonávaním štátnej služby.

Druhá hlava zákona č. 312/2001 Z.z. v §§ 14 až 51 upravuje vznik, zmenu a skončenie

štátnozamestnaneckého pomeru.

Podľa § 31 ods. 1 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. vedúci úradu odvolá predstaveného ak sa zmenou organizačnej štruktúry služobného úradu zruší útvar, ktorý riadi.

Skončenie a zánik štátnozamestnaneckého pomeru je upravené v § 39 a nasl. tohto zákona.

Podľa § 39 ods. 1 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. štátnozamestnanecký pomer, ak tento zákon neustanovuje inak, sa skončí odvolaním zo štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 až 3.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z.z. v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov:

b/ nezaradenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2 sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu.

Z obsahu spisu najvyšší súd zistil, čo v konaní ani nebolo sporné, že útvar ktorý žalobca riadil bol dňom 31.12.2006 v dôsledku organizačných zmien zrušený. Zo správneho spisu ďalej vyplýva, že podľa stavu neobsadenosti k 31.12.2006 žalovaný nemal miesto na tej istej funkcii akú vykonával žalobca a žalobca sa so žalovaným nedohodol inak.

Spornou v konaní bola právna otázka skončenia štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom so štátnym zamestnancom počas jeho zaradenia mimo činnnej štátnej služby.

Žalobca vychádzal z toho, že na štátneho zamestnanca zaradeného mimo činnnej štátnej služby je možné aplikovať iba ustanovenie § 35 zákona č. 312/2001 Z.z. - opätovné zaradenie štátneho zamestnanca na vykonávanie štátnej služby ak odpadnú dôvody zaradenia štátneho zamestnanca mimo činnnej štátnej služby, alebo ustanovenie § 43 ods. 1 písm. c/ zákona č. 312/2001 Z.z. - skončenie štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona v prípade právoplatného odsúdenia za úmyselný trestný čin. Podporne poukazoval na povinnosť doplatenia funkčného platu v prípade skončenia zaradenia mimo činnnej štátnej služby.

Zákon o štátnej službe v ustanovení § 43 skončenie štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona v ods. 1 písm. c/ explicitne upravuje ako dôvod skončenia štátnozamestnaneckého pomeru nadobudnutie právoplatnosti rozsudku, ktorým bol štátny zamestnanec odsúdený za úmyselný trestný čin. Avšak zákon nevyklučuje aby, ak nastane iný dôvod na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru zamestnanca mimo činnnej štátnej služby, bol tento skončený. Zaradenie zamestnanca mimo činnnej služby podľa § 33 ods. 2 zákona nemá povahu ochrannej doby ako pri zaradení tehotnej zamestnankyne mimo činnnej služby podľa § 32 zákona.

Pokiaľ žalobca namietal doplatenie funkčného platu, tento nárok mu patrí v prípade, ak nebol právoplatne odsúdený za spáchanie úmyselného trestného činu. Tento mu mal byť doplatený podľa § 33 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z.z. Ak sa tak nestalo, má právo sa domáhať jeho doplatenia. Skončenie zaradenia mimo činnnej služby nastáva v tomto prípade skončením štátnozamestnaneckého pomeru.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 250ja ods. 3 posledná veta, v spojení s § 220 O.s.p. rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/240/2010-52 zo dňa 18. septembra 2012 zmenil a žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, náhradu trov prvostupňového ani druhostupňového súdneho preskúmavacieho konania nepriznal. Žalovanému náhrada trov konania neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.